

Jo Snor is geboren op 18 februari 1899. Haar man was Jan Jakob Snor. Ze woonden in Soekabumi. Jan Jakob was de oprichter van een school voor kinderen van Chinese afkomst. Op de zuidmuur van het schoolgebouw staat de tekst "Opgericht door Jan Jakob Snor op 23 augustus 1930". Het schoolgebouw is gebouwd met speciaal kwaliteitsteak op een oppervlakte van circa 930 vierkante meter op een terrein van 10 duizend vierkante meter.

Jo was leidster, Hoppie, bij de padvindsters en deed aan toneel in Soekaboemi. Tijdens de viering van de verjaardag van Prinses Juliana deed ze met haar padvindsters mee. Mej. J.M. Staalman was Vaan (padvindsterleidster).

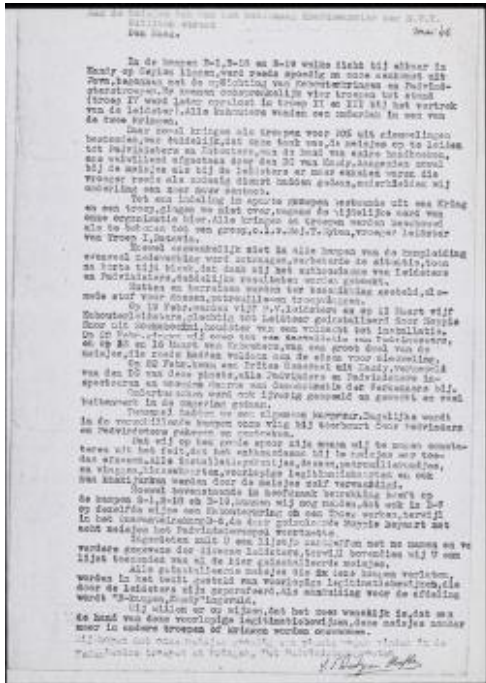
Op 17 december 1939 kwam de Trekkende Vlag tijdens een rondreis door Nederlands Indië aan in Soekabumi. Hoppie Snor was de spil van de ceremonie, maar was helaas ziek die dag. De vlag werd op 6 augustus 1937 door Lady Baden Powell op de Jamboree in Vogelenzang overhandigd aan de afdeling uit Vlissingen, die voorgesteld had om een padvindstersvlag door heel Nederland te laten trekken. Nadat de vlag 83 plaatsen in Nederland had aangedaan, ging ze naar West-Indië en kwam weer in Nederland terug waar ze aan een leidster uit Soerabaja werd meegegeven voor een tocht door Nederlands-Indië. Op zaterdag 11 september 1938 werd de vlag, vergezeld van een oorkonde in een keurige gebrandschilderde doos officieel met padvindstersceremonie aan de Hoofdcommissaresse van het Meisjes Gilde in Nederlands-Indië uitgereikt.

Bij de herdenking van het overlijden van Baden Powell in januari 1941, waar 200 jongens en meiden samen kwamen, sprak ze de groep toe, samen met hopman Rd. Goednawie.

Tijdens de oorlog zat ze geïnterneerd in Kamp Ambarawa 6. Ambarawa lag ongeveer 45 km ten zuiden van Semarang. Dit kamp was ondergebracht in de barakken van een oud KNIL-kampement in Ambarawa, direct ten westen van Fort Willem I.

Na de oorlog gaat ze naar Colombo op Ceylon en vanuit daar komt ze terecht in het repatriëringskamp bij Kandy. In Kandy waren verschillende kampen waar Nederlanders verbleven voor ze gerepatriëerd werden naar Nederland. Het kamp lag 10 km ten oosten van

de plaats Kandy, het bevond zich op een cacao-onderneming, in een heuvelachtig terrein, 600 meter boven zeeniveau. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd het gebruikt door het Britse leger; Lord Louis Mountbatten had hier zijn hoofdkwartier. Voor ontspanning buiten de school neemt de padvinderij een eerste plaats in.

In de kampen B 1, B 18 en B 19, die dicht bij elkaar in Kandy liggen werd al snel na aankomst uit Java begonnen met de oprichting van Kabouterkringen en Padvindsterstroepen. Er kwamen vier troepen tot stand. Troep 4 werd, na het vertrek van de leidster, verdeeld over troep 2 en 3. Alle kabouters vonden onderdak in één van de twee kringen. Omdat 90% van de padvindsters nieuwelingen waren, was het belangrijk om de meisjes op te leiden tot padvindsters en kabouters. De districtscommissaresse van Kandy stelde handboeken beschikbaar. De leidsters onderhielden nauw contact omdat ook hier veel nieuwelingen bij waren. Omdat de Nederlanders maar tijdelijk op Ceylon zouden blijven, werd besloten dat de kringen en troepen allemaal tot één groep zouden behoren onder leiding van Catharina Eyken, vroeger leidster van troep 1 in Batavia.

Niet in alle kampen was er in het begin voldoende medewerking, maar dit veranderde toen bleek dat door het enthousiasme van de leidsters de activiteiten positief uitpakten voor de meisjes. Op 19 februari 1945 werden vijf padvindsterleidsters en op 11 maart vijf kabouterleidsters plechtig tot leidster geïnstalleerd door Hoppie Snor uit Soekaboemi. Ze was houdster van een volmacht tot installatie. Eén van deze leidsters was Wies Dutry van Haeften en ze werd hoppie van een troep. Later in maart werden kabouters en padvindsters geïnstalleerd. Naast padvindsters werden ook groepen voor jongens opgericht. Kees is

begonnen als assistent patrouille leider. Omdat er nog veel gebrek is aan materiaal worden de installatietekens, dassen, patrouillerondjes, vlaggen, klassekarten, voorlopige legitimatiekaarten en de kaki jurken door de meisjes zelf gemaakt.

Ook in kamp B7 werd een kabouterkring en troep opgericht en in het quarantainekamp B8 begon hoppie Henriette Beyaert-Drost met 8 meisjes met het padvindersspel.

Wies schrijft in mei 1946 een brief aan de 'Meisjes tak van het Nationaal Hoofdkwartier der N.P.V., Billitonstraat, Den Haag', over de situatie van de padvinderij in de kampen te Kandy op Ceylon. Ze sluit af met: *Wij hopen dat de meisjes spoedig een plaats mogen vinden in de Nederlandse troepen en kringen.*

Meer informatie

[Bataviaasch nieuwsblad \(kb.nl\)](#)

[Naamlijst S-Z \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Ambarawa 6 \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[De padvindster, jrg 14, 1939, no. 1, 15-01-1939 » 15 jan 1939 - Pag. 11 | Delpher](#)

[Het nieuws van den dag voor Nederlandsch-Indië \(kb.nl\)](#)

[VP reviews preparedness of SMAN 4 to resume face-to-face teaching - ANTARA News](#)

Logboek Peter van Leembruggen, 1933 – 1955, Archief Nationaal Scoutingmuseum Baarn.

[Brief moeder van Haeften - Collectiesite Museon - CollectionConnection](#)

[Collectiesite Museon - CollectionConnection](#)

[Padvinderij - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Brief aan Meisjestak - collectiesite Museon - CollectionConnection](#)

[BAT-fabriek \(B\) \(bersiapkampen.nl\)](#)

[Colombo \(bersiapkampen.nl\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.